

щодень

за поколіннями дерев вмирають покоління комашні
і граються в грозливі гурагани неможливі діти
тканини неба в'януть щораз поважніше, деє вода
переливається з очей птахів що повернулися із вирію
у пам'ять моря
і засідає за пустелями на нас конечно повінь сарани
щодень

Цикл « [Згоряють острови](#) ».